

ЦИБЕНКО Василь Григорович

*Випускник автомобільного
факультету (1972)*

Надзвичайний і Повноважний
Посол України в Грузії.
Державний службовець I рангу

Народився 8 січня 1950 р. у с. Вербувата Христинівського району Черкаської області в сім'ї Григорія Максимовича (1919–1999) та Марії Автономівни (1924–1988) Цибенків.

У 1972 р. здобув вищу освіту, закінчивши автомобільний факультет Київського автомобільно-дорожнього інституту, і розпочав трудовий шлях інженером Уманського автопідприємства 2234. Згодом став начальником відділу експлуатації, а в 1975 р. — заступником начальника АТП.

З 1977 до 1994 р. працював у партійних, представницьких і виконавчих органах влади Черкащини. У радянські часи господарська та політична діяльність Василя Григоровича була пов'язана із промисловістю і транспортом. Так з 1977 р. він обіймав посаду інструктора промислово-транспортного відділу Уманського міськкому Компартії України, з 1980 р. — інструктора промислово-транспортного відділу Черкаського обкому Компартії України. В 1984 р. став заступником завідувача промислово-транспортного відділу Черкаського обкому, а в 1986 р. — завідувачем цього відділу.

У 1987 р. Василь Цибенко закінчив Вищу партійну школу при ЦК КПУ і через рік був обраний першим секретарем Придніпровського райкому Компартії України м. Черкаси — найпотужнішого промислового регіону області, а в 1991 р. — головою Придніпровської районної ради народних депутатів м. Черкаси та водночас головою її виконавчого комітету.

Період становлення молодої Української держави був надзвичайно складним. Постало безліч нових завдань: створювати та розвивати державні інститути, реформувати економіку, забезпечувати захист національних інтересів на міжнародній арені тощо. Проте ситуація ускладнювалася тим, що реальний рівень життя абсолютної більшості людей різко погіршився: закривалися виробництва, з'явилися перші безробітні. «У суспільстві відкрито й доволі критично заговорили про розчарування як самою незалежністю, так і

результатами проведених реформ, — згадує Василь Григорович. — Як керівник району я добре відчував людські тривоги та страждання, був змушений брати участь у мітингах, які часто відбувалися в місті, отримав досвід роботи з опозицією. Напевно, саме це й дало підстави Костянтину Пилиповичу Ястребу — на той час представнику Президента України в нашій області — у 1992 р. призначити мене своїм першим заступником».

У 1994 р. Л. Кравчук призначив В. Цибенка представником Президента України в Черкаській області. У червні того ж року Василь Григорович очолив Черкаську обласну раду, якою керував до 1998 р. Варто зазначити, що на виборах голови облради, які відбулися 26 червня, за високої активності виборців (у голосуванні взяло участь 76% внесених у списки жителів краю) Василь Григорович отримав 78,9% голосів. Тож вибори прямим голосуванням усього населення області підтвердили небезпідставність його претензій на лідерство в регіоні й уміння консолідувати навколо своєї особистості еліту Черкащини.

До речі, у надісланій нашому виданню анкети В. Цибенко зазначає, що для нього — людини, яка впро-

Новий комплекс Посольства України в Грузії

довж багатьох років працювала в органах влади і управління, вислів Т. Джефферсона про те, що «*усе мистецтво управління складається із мистецтва бути чесним*», був і залишається вірним і незмінним дороговказом.

Уже в липні 1995 р. указом Президента України він був призначений на посаду голови Черкаської обласної державної адміністрації. Крім того, до червня 1998 р. входив до Координаційної ради з питань місцевого самоврядування, протягом двох років представляв нашу державу у конгресі місцевих і регіональних влад Європи.

Глибоке розуміння економічних і політичних процесів, які відбуваються у країні в цілому й регіоні зокрема, знання головного, на чому варто акцентувати увагу працівників апарату виконавчої вертикалі, уміння не лише контролювати, а й впливати на ситуацію в краї, об'єднувати зусилля всіх колективів, комерційних і управлінських структур, громадських і політичних організацій для досягнення конкретних результатів — ті риси В. Цибенка, на які звернув увагу президент. Участь Василя Григоровича у липні 1995 р. в роботі державної делегації в Німеччині, очолюваної Леонідом Кучмою, візити в область перших керівників країни та їхня позитивна оцінка діяльності керівництва регіону дали журналістам регіональної преси підставу пророкувати його швидкий перехід у команду президента. І вони не помилилися: на початку 1999 р. Василь Цибенко очолив Головне управління з контролю за виконанням актів Президента України Адміністрації Президента.

Згодом одна із провідних газет області справедливо зазначить, що сам Василь Цибенко є частиною великої історії Черкаського краю.

Протягом 2000–2001 рр. він був заступником, першим заступником міністра транспорту України.

З 30 серпня 2001 р. до 18 серпня 2005 р. В. Цибенко обіймав посаду Надзвичайного і Повноважного Посла України в Республіці Казахстан. Потім, у 2005–2006 рр., працював на посаді першого заступника міністра транспорту та зв'язку України. З 10 червня 2009 р. він — Надзвичайний і Повноважний Посол України в Грузії.

За професійні досягнення народжений високими державними відзнаками України й інших країн. Серед його нагород — ордени «Знак Пошани» (1986), «За заслуги» II ст. (2000), Данила Галицького (2004), «Достик» (Дружба) II ст. Республіки Казахстан (2005), Почесна Відзнака Президента України (1995).

Василь Григорович не тільки успішний політик, а й просто щаслива людина. Має

Урочисті заходи з нагоди відзначення 200-річчя від дня народження Т. Г. Шевченка, 7 березня 2014 р.

чудову сім'ю. Його дружина Людмила Тимофіївна, за фахом інженер-економіст, — теж випускниця КАДІ; свого часу очолювала управління Черкаської міської податкової адміністрації. Вони виховали двох доньок — Ірину (1972 р. н.) та Наталю (1977 р. н.). Старша обрала професію вчителя, молодша — фінансиста. Наразі батьки допомагають їм рости трьох онучок.

Вільного часу у Василя Цибенка обмаль. Коли випадає можливість займається спортом, грає у волейбол, настільний теніс, відвідує басейн. Серед його захоплень — читання та риболовля.

«Я дуже вдячний долі за те, що свого часу мені пощастило навчатися в Київському автомобільно-дорожньому інституті, де моїми викладачами стали чудові люди, спілкування та дружба з якими суттєво вплинули на формування моїх життєвих принципів і поглядів, розширили знання й уявлення про сучасний світ, — каже Василь Григорович. — Їхні поради часто ставали в нагоді. І на якій би відстані я не був від рідного краю, мої наставники та Україна завжди залишаються в моєму серці».

Інтерв'ю Василя Цибенка грузинському телебаченню